

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **D. P.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Lukášem Bělským
sídlem Severní 372, 290 01 Sokoleč

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2020, č. j.: 1157/2020-160-SPR/4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2020, č. j.: 1157/2020-160-SPR/4, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 29. 11. 2019, č. j.: MHMP 2403441/2019/Lap, kterým byl žalobce uznán vinným z nedbalostního spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za což byla žalobci podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona za použití ustanovení § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „z.o.p.“), uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 z.o.p. a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobce se měl uvedeného přestupku dopustit tím, že dne 17. 6. 2019 v 12:51:42 hodin v Praze 10, na ulici Průmyslová, v blízkosti SVO č. 007244, ve směru jízdy od ulice Černokostelecká k ulici Rabakovská řídil motorové vozidlo tovární značky X., registrační značky X., přičemž nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou obecní úpravou na pozemní komunikaci a v úseku, kde byla dovolena rychlost 50 km/h, jel rychlostí 77 km/h; při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h tedy byla žalobci jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 74 km/h, což je o 24 km/h vyšší, než je v konkrétním místě dovoleno; dále bylo hlídkou Policie ČR zjištěno, že jmenovaný neměl při řízení u sebe řidičský průkaz.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný chybně vypořádal odvolací námítky a některé pominul, jde o námítky týkající se materiálního aspektu přestupku, vypracování znaleckého posudku, odměňování policistů za prokázané přestupky, přítomnost potravin a sladkostí a způsobu měření rychlosti. Žalovaný se též nevypořádal s námitkou podjatosti vznesenou vůči oprávněné úřední osobě žalovaného a jejímu vedoucímu, oprávněná úřední osoba i přes nevypořádanou námítku podjatosti dále vedla řízení a ve věci rozhodla. Žalovaný se nevypořádal ani se zaviněním, zavinění nebylo prokázáno ani řádně odůvodněno, ve výroku chybí uvedení formy zavinění. V odvolacím řízení nebylo žalobci sděleno, jak byla posouzena námitka podjatosti a nebylo mu umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Prvostupňový správní orgán se zákonným způsobem nevypořádal s materiální stránkou přestupku, žalovaný pak navazující odvolací námítku posoudil nedostatečně a nezákonně, materiální stránka přestupků nebyla prokázána, k jejímu naplnění nedošlo. O překročení povolené rychlosti správní spis neobsahuje žádný objektivní důkaz, při měření došlo ke zkreslení, změřená rychlost nepatří žalobcovu vozidlu, žalovaný nereagoval na žalobcovy námítky, z pořízeného materiálu též nelze zjistit, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo, při převodu dat z rychloměru nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobní námitky korespondují s námitkami odvolacími, s nimiž se již vypořádal v napadeném rozhodnutí, námitka podjatosti zjevně směřovala na oprávněnou úřední osobu prvostupňového orgánu, byly vypořádány veškeré odvolací námitky včetně otázky zavinění, kterému byla věnována pozornost i v prvostupňovém rozhodnutí, o možnosti seznámit se s podklady byl žalobce poučen prvostupňovým orgánem, k jednání se ale nedostavil, po jednání už žádné podklady doplňovány nebyly, k porušení ustanovení § 36 odst. 3 s.ř. nedošlo, prvostupňový orgán dostatečně odůvodnil obecnou závažnost překročení nejvyšší dovolené rychlosti, v běžně se vyskytujících případech je naplněn i materiální znak přestupku, přesná hranice rychlosti jízdy naplňující materiální znak přestupku není stanovena, spáchání přestupku bylo jednoznačně prokázáno, pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení povolené rychlosti zpravidla stačí oznámení o přestupku, záznam o přestupku s fotografií měřeného vozidla a údaji o provedeném měření, úřední záznam a ověřovací list rychloměru, není-li dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla není laserovým rychloměrem vůbec zaznamenána, je-li vytvořen záznam, byl proces měření vyhodnocen jako správný, v nyní projednávané věci je zřejmá úspěšnost měření i hodnověrnost snímku. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 17. 6. 2019 v 12:51:42 hodin v Praze 10, na ulici Průmyslová, v blízkosti SVO č. 007244, ve směru jízdy od ulice Černokostelecká k ulici Rabakovská měl žalobce řídit motorové vozidlo tovární značky X., registrační značky X., přičemž neměl respektovat nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou obecní úpravou na pozemní komunikaci a v úseku, kde byla dovolena rychlost 50 km/h, jel rychlostí 77 km/h; při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/h tedy měla být žalobci jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 74 km/h, což je o 24 km/h vyšší, než je v konkrétním místě dovoleno; dále mělo být hlídkou Policie ČR zjištěno, že jmenovaný neměl při řízení u sebe řidičský průkaz.
6. Součástí spisového materiálu je též žalobcova evidenční karta řidiče, osvědčení č. X. o absolvování školení operátora laserového měřiče rychlosti ze dne 2. 12. 2015, ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70437-18 ze dne 31. 10. 2018, záznam o přestupku s fotodokumentací ze dne 17. 6. 2019, úřední záznam o přestupku, č. j.: KRPA-230088/PŘ-2019-001406, ze dne 17. 6. 2019 a oznámení o přestupku, překročení nejvyšší povolené rychlosti ze dne 17. 6. 2019.
7. Příkazem ze dne 8. 8. 2019, č. j.: MHMP 1583817/2019/Lap, byl žalobce uznán vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 a písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Proti příkazu podal žalobce odpor.
8. Přípisem ze dne 10. 10. 2019, č. j.: MHMP 2021320/2019/Lap, byl žalobce předvolán k jednání na den 12. 11. 2019 v 9:00 hodin, v předvolání byl poučen o své povinnosti dostavit se k jednání, případně se bezodkladně řádně omluvit, o možnosti konat jednání v jeho nepřítomnosti, pokud se k němu bez řádné omluvy nedostaví, o právu nahlížet Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

do spisu a dále byl poučen též o právu seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim (§ 36 odst. 3 s.ř.) s tím, že jeho uplatnění mu bude umožněno právě v termínu jednání po doplnění dokazování.

9. Dne 12. 11. 2019 se ve věci konalo jednání, jehož obsah je zachycen v protokolu z téhož dne, č. j.: MHMP 2289820/2019/Lap, žalobce se k němu bez omluvy nedostavil.
10. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 29. 11. 2019 rozhodnutí (č. j.: MHMP 2403441/2019/Lap), kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 a písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Ve výroku bylo konstatováno nedbalostní zavinění, v odůvodnění se prvostupňový orgán věnoval též materiálnímu znaku přestupku a subjektivní stránce (zavinění).
11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž krom jiného namítal, že ve věci byla podána námitka podjatosti, ale oprávněná úřední osoba dále vedla řízení a vydala rozhodnutí, přitom o námitce podjatosti nebylo dosud rozhodnuto.
12. Žalobcovy odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu. V odůvodnění se žalovaný zabýval odvolacími námitkami včetně tvrzené námitky podjatosti, projednání věci bez žalobcovy přítomnosti, nevyslechnutí zasahujících policistů, otázky zavinění, námitek týkajících se měření rychlosti, neseznámení se s podklady rozhodnutí, materiálního znaku přestupku, doplnění dokazování a výše správního trestu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.*
16. Podle ust. § 5 z.o.p. *přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*
17. Podle ust. § 36 odst. 3 věty první před středníkem s.ř. *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.*
18. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Žalovaný se řádně vyjádřil ke všem odvolacím námitkám a vše odůvodnil dostatečně podrobně a logicky; zabýval se materiální stránkou přestupku i námitkami týkajícími se měření rychlosti. K měření rychlosti se žalovaný vyslovil komplexní argumentací podloženou dostatečnými důkazy ústící v jednoznačný

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

závěr o spáchání přestupkového jednání žalobcem, vedle předestřené důkladné argumentace nemohly odvolací námitky obstát, taktéž bylo řádně odůvodněno, proč je třeba považovat shromážděné důkazy za dostatečné a není namístě přikročit k zadání znaleckého posudku.

19. Nedůvodná jsou též žalobní tvrzení týkající se námitky podjatosti. Tvrzení o podjatosti oprávněné úřední osoby žalovaného žalobce před podáním žaloby nikdy nevyslovil, v rámci celého přestupkového řízení zmínil žalobce podjatost poprvé až ve svém odvolání (tj. až po vydání prvostupňového rozhodnutí), a to výlučně ve vztahu k osobám prvostupňového orgánu. Odvolací námitce stran podjatosti se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostačujícím způsobem věnoval. Žalobce ostatně v žalobě ani neuvádí konkrétní okolnosti, které mají podjatost zakládat, ve svém odvolání pak (výlučně ve vztahu k úředním osobám prvostupňového orgánu) zmiňuje toliko nedostatečnou kvalifikovanost úřední osoby, která jednak z ničeho nevyplývá a jednak se netýká důvodů podjatosti dle ustanovení § 14 odst. 1 s.ř. (tj. možný zájem na výsledku řízení pro poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům). Soud v mezích žalobních námitek tudíž neshledal sebemenší indicii, že by kvůli možné podjatosti oprávněných úředních osob rozhodujících v přestupkovém řízení mohla být jakkoliv dotčena zákonnost rozhodnutí o věci samé.
20. Správní orgány se rovněž dostatečně vypořádaly s otázkou zavinění. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je nedbalostní forma zavinění jednoznačně uvedena, naplnění této formy pak je dostatečným způsobem prokázáno shromážděnými důkazy a odůvodněno na s. 4 prvostupňového rozhodnutí, kde je též nedbalost specifikována jako nevědomá. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pak k odvolací námitce závěry prvostupňového orgánu aproboval s tím, že by bylo možné formu zavinění posoudit i jako přísnější. Navíc u nejméně závažné formy zavinění (nevědomé nedbalosti) není namístě požadovat natolik detailní a důkladné odůvodnění, jako by tomu bylo při shledání zavinění úmyslného, kde je navíc přítomna i složka volní. Ani uvedená obecná námitka tudíž nemohla obstát.
21. Žalobce nebyl zkrácen na svém právu seznámit se s podklady rozhodnutí podle § 36 odst. 3 s.ř. Smyslem daného pravidla je umožnit účastníku (obviněnému) po ukončení shromažďování podkladů rozhodnutí seznámit se s nimi a případně uplatnit své výhrady a procesní návrhy. Podstatné přitom je, v jakém stadiu dokazování se nachází správní řízení v okamžiku, ke kterému je účastník (obviněný) poučován o tom, že se může vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí, resp. zda je účastník poučen (až) po shromáždění všech podkladů rozhodnutí ve správním spise, nebo naopak ještě před shromážděním podkladů a následně je spis o nějaký další podklad doplněn či rozšířen; uvedené právo účastníka je třeba chápat jako možnost danou v závěrečné fázi správního řízení před vydáním rozhodnutí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005, sp. zn.: II. ÚS 329/04, rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 11. 3. 2010, č. j.: 5 As 24/2009 - 65, či žalobcem poukazovaný rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2010, č. j.: 8 Afs 21/2009 - 243). Prvostupňový orgán poučil žalobce v předvolání k jednání o jeho právu dle § 36 odst. 3 s.ř., a to v době, kdy již byly všechny podklady rozhodnutí shromážděny a bylo nepochybné, že po ústním jednání není předpokládáno další doplnění dokazování, naopak bude následovat vydání rozhodnutí. Od předvolání žalobce k jednání až do vydání rozhodnutí nebyl správní spis doplněn o žádný nový podklad pro vydání rozhodnutí. Dle názoru soudu tedy žalovaný dospěl v

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

napadeném rozhodnutí ke správnému závěru, že svým postupem se žalobce sám zbavil možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí. V odvolacím řízení pak žádné jednání ani nové důkazy prováděny nebyly.

22. V další námitce žalobce zpochybňuje naplnění materiální stránky přestupku a její odůvodnění správními orgány. Soud však ani této námitce nemohl přisvědčit. Materiální znak přestupku je jeho společenská nebezpečnost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Z judikatury správních soudů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2017, č. j.: 10 As 305/2016 - 46, nebo žalobcem uváděný rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j.: 5 As 104/2008 - 45) vyplývá, že přestupkem je takové jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti alespoň v míře nepatrné. Skutečnost, že určité typové jednání je označeno za přestupek (formální stránka), tedy neznamená automaticky, že konkrétní jednání osoby (zde řidiče), které stanovené formální znaky naplní, bude alespoň nepatrně ohrožující (materiální stránka). Znamená ale, že ve většině případů tomu tak bude, ledaže by tu byly zvláštní okolnosti, které vylučují možnost i jen sebemenšího ohrožení chráněného zájmu. Soud shodně se správními orgány dospěl k závěru, že materiální aspekt přestupku žalobce v dané věci nechyběl. Prvostupňový orgán se věnoval otázce materiální stránky na s. 3 a 4 svého rozhodnutí, kde uvedl konkrétní individualizované skutečnosti, jež nasvědčují společenské škodlivosti, žalovaný se s tímto závěrem ztotožnil na s. 5 a 6 napadeného rozhodnutí, když argumentaci prvostupňového orgánu dále rozvedl a konkretizoval, konstatované okolnosti jako zvýšený provoz a vyšší míra překročení povolené rychlosti dostatečně odůvodňují naplnění materiální stránky, nebylo proto nutné zabývat se dalšími faktory, které uvádí žalobce. Uvedené odůvodnění je naprosto dostačující a zcela prokazuje naplnění materiální stránky přestupku. Ani dle názoru soudu žalobce neuvedl žádné relevantní specifické okolnosti, které by vylučovaly škodlivost vytýkaného přestupkového jednání a dané skutečnosti nevyplynuly ani ze správního spisu (specifické okolnosti nebyly žalobcem zmíněny ani stran absence řidičského průkazu při silniční kontrole, tj. ohledně druhého přestupku, proti němuž žalobce v žalobě jinak konkrétně vůbec nebjoil). K přestupku spočívajícím v překročení povolené rychlosti je navíc třeba dodat, že materiální stránku přestupku je třeba posuzovat ve vztahu k nejvyšší povolené rychlosti, nikoliv ve vztahu k rychlosti zakládající kvalifikovanou skutkovou podstatu přestupku, tj. v žalobcově případě k rychlosti 50 km/h, a ne 70 km/h, kterou překročil jen mírně (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2012, č. j.: 1 As 118/2012 - 23).
23. Překročení nejvyšší povolené rychlosti žalobcem má soud za zcela prokázané, správní orgány na základě dostatečných důkazů učinily v tomto ohledu logické a ucelené skutkové závěry, o nichž nejsou důvodné pochybnosti. Správní spis obsahuje záznam o přestupku s fotografií žalobcova vozu a údaje o provedeném měření, ověřovací list rychloměru, osvědčení obsluhy rychloměru, úřední záznam o přestupku a oznámení přestupku, při hodnocení zvlášť i v souhrnu jde o důkazy relevantní a přesvědčivé, které plně postačují k uznání viny, a to tím spíše u běžně se vyskytujícího a méně závažného přestupku, jímž překročení povolené rychlosti bezpochyby je (srov. např. žalovanou zmíněné rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j.: 7 As 83/2015 - 56, a ze dne 19. 8. 2016, č. j.: 6 As 144/2016 - 36). Žalobcovo zpochybňování skutkového stavu založeného na víceru objektivních důkazů pomocí spekulativních a ničím nepodložených tvrzení nemůže obstát. Ze správního spisu je zcela zjevné, že byl proškolenou obsluhou použit ověřený rychloměr, měření proběhlo bez jakýchkoliv Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

potíží a jeho výsledky jsou zřetelné a jednoznačné, naměřená rychlost patří s určitostí žalobcovu vozu. Čas i místo spáchání přestupku jsou potom dostatečně specifikovány v záznamu o přestupku (čas na sekundu přesně, místo uvedením čísla sloupu veřejného osvětlení). Okolnost, že záznam o přestupku obsažený ve správním spisu vychází z provedeného měření, je zjevný, žalobcem zmíněnou konverzní doložku není třeba vyžadovat (ostatně záznam o přestupku obsažený ve správním spisu je plně v souladu s ustálenou praxí správních orgánů, jak je soudu známo z úřední činnosti); k uvedené dílčí námitce se již dříve v jiné věci vyslovil i NSS, který v rozsudku ze dne 21. 6. 2018, č. j.: 1 As 319/2017 – 37, lakonicky konstatoval: „Není běžné, že by převod dat z rychloměru do analogové podoby obsahoval doložku autorizované konverze, a ani tato námitka tak není důvodná.“ Ani poslední žalobní námitku tudíž soud neshledal důvodnou.

24. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.